

POSTANOWIENIE

7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 7 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko R. D., Z. P., M. S., T. spółce akcyjnej w W., P. T. oraz W. W., B. Ł.,
J. W. i M. W. - następcom prawnym E. W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 11 maja 2021 r., VII AGa 420/20,

- 1. Odrzuca skargę kasacyjną.**
- 2. Oddala wniosek M. S. o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**
- 3. Zasądza od powódki na rzecz pozwanych R. D. i T. S.A. w W. solidarnie kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**
- 4. Zasądza od powódki na rzecz pozwanych W. W., B. Ł., J. W. i M. W. solidarnie kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwem z 27 maja 2014 r. powódka A. S. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych: P. T., Z. P., R. D., M. S., E. W. i T. S.A. w W. kwoty 80.000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od 20 listopada 2013 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania z tytułu straty (powódka nie

uwzględnia w niniejszym postępowaniu utraconych korzyści) za czynności podejmowane przez pozwanych polegające na zatajeniu rzeczywistej sytuacji A. S.A. poprzez niezgodne z rzeczywistością oświadczenia i informacje pozwanych przedstawione w Dokumencie Informacyjnym oraz prognozach wyników na lata 2011-2012, które wprowadziły powódkę w błąd przy podejmowaniu decyzji o nabyciu akcji spółki A. S.A., oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził solidarnie od pozwanych T. S.A. z siedzibą w W. i P. T. na rzecz powódki A. S. kwotę 42 128,98 zł (czterdzieści dwa tysiące sto dwadzieścia osiem złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie zaskarżyły wszystkie strony wnosząc apelacje.

Wyrokiem z dnia 11 maja 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił wszystkie apelacje.

Powódka A. S. wniosła skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w części, tj. co do punktu I w zakresie, w jakim Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki wobec pozwanych Z. P., R. D., M. S. oraz E. W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna wskazywać, czy wyrok jest zaskarżony w całości, czy w części, a jeśli w części, to obowiązkiem wnoszącego skargę jest wskazanie części zaskarżonej. Część zaskarżona to ta, której uchylenia lub uchylenia i odpowiedniej zmiany oczekuje skarżący, zgodnie ze swoim interesem. Przyjmuje się, że strona ma interes prawny w zaskarżeniu takiego orzeczenia, które jest niezgodne z jej żądaniem zgłoszonym w procesie. Cecha orzeczenia, w postaci naruszeniu interesu strony postępowania (*gravamen*), uzasadnia zatem wniesienie skutecznego środka zaskarżenia, a więc

i skargi kasacyjnej. Nie można wykluczyć, że strona może mieć interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia dla niej korzystnego, wówczas jednak obarcza ją obowiązek dowiedzenia istnienia tego interesu.

Sąd Najwyższy jest związany wskazanym przez stronę zakresem zaskarżenia. Jeżeli skarżący zaskarży wyrok w części obejmującej rozstrzygnięcie dla niego korzystne, ma obowiązek ów interes wykazać. Jeżeli tego nie czyni, skarga podlega odrzuceniu, nie ma bowiem podstawy do przyjęcia *gravamen* skoro, jak wskazano, co do zasady występuje on tylko przy niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r. I CK 62/05 i z dnia 10 lutego 2010 r., II PZ 32/09, nie publ. oraz wyrok z dnia 16 maja 2003 r., I CKN 382/01, nie publ.). Godzi się również zauważyć, że wysoki stopień sformalizowania skargi kasacyjnej powoduje, że jej elementy konstrukcyjne muszą pozostawać we wzajemnej harmonii, przez co należy rozumieć, że skarżący ma obowiązek odpowiednio do zakresu zaskarżenia i w zgodności z nim sformułować wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę całości lub określonej ściśle części zaskarżonego orzeczenia. Wnioskom kasacyjnym i zakresowi zaskarżenia powinno odpowiadać uzasadnienie podstaw kasacyjnych oraz wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia.

W sprawie niniejszej Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 20 grudnia 2019 r. zasądził solidarnie od pozwanych T. S.A. z siedzibą w W. i P. T. na rzecz powódki A. S. kwotę 42 128,98 zł, a następnie Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 11 maja 2021 r. oddalił wszystkie apelacje, co skutkowało uprawomocnieniem się wyroku Sądu pierwszej instancji w takim kształcie, jaki został wydany.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego wyłącznie w części, w jakiej jej powództwo nie zostało uwzględnione, tj. w zakresie punktu I wyroku, w jakim Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki wobec pozwanych.

Z powyższego wynika, że interes powódki ogranicza się do różnicy kwot: 80 000 zł wskazanej w pozwie oraz 42 128,98 zł, *jako kwoty prawomocnie zasądzonej na rzecz powódki*. Różnica ta wynosi 37.871,02 zł i tylko ta kwota wyraża prawidłowo wartość przedmiotu zaskarżenia.

Określenie przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia aktywuje obowiązek sądu drugiej instancji, a także ewentualnie obowiązek Sądu Najwyższego, sprawdzenia tej wartości. Nie jest to formalne sprawdzenie wartości przedmiotu zaskarżenia według reguł przewidzianych w art. 25 k.p.c., lecz kontrola dopuszczalności nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2020 r., I PZ 3/20, nie publ.).

Sąd Najwyższy jest zatem uprawniony do zbadania prawidłowości określenia przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia celem wyeliminowania możliwości ingerencji w treść rozstrzygnięcia w sprawach, w których, zgodnie przepisami kodeksu postępowania cywilnego, ustawodawca tego nie dopuszcza.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach majątkowych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Jeżeli więc interes prawny powódki wyraża się oddaleniem powództwa w zakresie kwoty 37.871,02 zł, to w świetle powołanego art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Wniosek M. S. o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego został oddalony na podstawie § 15 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265), jako że w sporządzonej odpowiedzi na skargę kasacyjną w ogóle nie dostrzegł głównego problemu będącego podstawą orzeczenia w tej sprawie.

[SOP]

[ms]

